

ת"פ 9902/02/17 - מדינת ישראל נגד אבי בוחניק

בית משפט השלום בנתניה

18 אוקטובר 2017

ת"פ 9902-02-17 מדינת ישראל נ' בוחניק(עציר)

ת"פ 35817-09-15

מספר פל"א 428497/2016 מספר פל"א 506415/2016 מספר פל"א
34443/2017 מספר פל"א 37535/2017 מספר פל"א
37634/2017 מספר פל"א 83413/2016 מספר פל"א
40963/2017 מספר פל"א 40961/2017 מספר פל"א
16098/2017 מספר פל"א 36474/2017 מספר פל"א
30221/2017 מספר פל"א 36931/2017 מספר פל"א
379320/2016 מספר פל"א 422574/2016
ועוד...

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם אבי בוחניק (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד צבי שוורץ ומתמחה גב' רוני לוין

הנאשם הובא באמצעות שב"ס ובאת כוחו עו"ד

גזר דין

העובדות הצריכות לעניין-

1. בתום הליך גישור, הורשע הנאשם, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, אשר כלל בחובו הסכמות לעניין העונש, בעבירות המנויות בארבעה כתבי אישום.

2. **בת"פ 9902-02-17 (שלום נתניה)-** הורשע הנאשם בעבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (מספר עבירות), עבירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; ניסיון לקבלת דבר במרמה (מספר עבירות), עבירות לפי סעיף 415 סיפא + 25 לחוק העונשין; גניבה עבירה לפי

עמוד 1

סעיף 383 לחוק העונשין; בריחה ממשמורת חוקית, עבירה לפי סעיף 257 (2) לחוק העונשין;

כתב האישום המתוקן במ/2 נושא שלושה-עשר אישומים, המגוללים ביצוע מעשי מרמה שונים ומגוונים ע"י הנאשם, במהלך השנים 2015-2016. במהלך התקופה המתוארת, מסר הנאשם את פרטי מי ששימשה באותה תקופה שמרטפית של ילדיו, לאנשים שאותם הונה, על מנת שיפקידו בחשבון הבנק שלה כספים. הנאשם משך מחשבון הבנק האמור כספים באמצעות השמרטפית, מבלי שהאחרונה ידעה על מעשי המרמה שביצע הנאשם.

הנאשם נהג להתחבר לאנשים, תוך שהוא מציג עצמו בכזב כמי שיכול לסייע להם להשיג את מבוקשם בנושאים שונים. באופן הזה, קיבל הנאשם במרמה סכומי כסף משנים עשר נפגעי עבירה, ביודעו שלא ימסור להם את התמורה ו/או שלא יספק להם את השירות המוצע על ידו.

בהתאם לעובדות האישום הראשון, ביום 20.08.2016 פרסמה עפרה אדמור (להלן: "**עפרה**") מודעה לפיה היא מחפשת וילה להשכרה בעיר אילת. הנאשם יצר עמה קשר באותו היום והציג לה מצג שווא לפיו ברשותו וילה באילת, שלח לה תמונות של הוילה אשר טען שמשכיר וביקש עבורה 1,000 ₪ ללילה. בהמשך, ולאחר ששולם לנאשם חלק מן הסכום, בסך של 2,730 ₪, טען הנאשם בכזב כי נשרפה חצי מהוילה והציע כי יבדוק ווילה חלופית. הוילה החלופית שהציע הנאשם הייתה יקרה יותר. בשל כך, ביקשה עופרה מהנאשם שישב את כספה, אך האחרון לא נענה לבקשותיה ולא השיב את הכסף.

בהתאם לעובדות האישום השני, עובר ליום 14.07.2016 החל הנאשם להתכתב עם רותי רוזנברג אטיאס (להלן: "**רותי**"), הנאשם הציג עצמו בכזב כגרוש עם שלושה ילדים וכי בבעלותו דירה אשר קיבל במתנה מסבתו. לאורך תקופה חזר הנאשם אחרי רותי והקשר ביניהם הלך והתהדק. בהמשך, הציג הנאשם בפני רותי מצג שווא, לפיו יש לו איש קשר במוסד לביטוח לאומי, אשר יכול לסייע לרותי בקבלת קצבת נכות ודמי אבטלה, בשל ניתוח שעברה. בנוסף, טען הנאשם כי יכול לסייע לאמה של רותי לקבל אחוזי נכות גבוהים יותר ואף יכול להסיר את העיקול שיש לבנה על חשבון הבנק ולמחוק את חובו במוסד לביטוח לאומי. בתמורה לסיוע שהבטיח הנאשם לרותי מול המוסד לביטוח לאומי, שילמה רותי לנאשם סך של 6,000 ₪ במזומן.

במהלך חודש יולי, לבקשת הנאשם, רכשה עבורו רותי טלוויזיה בסך של 3,479 ₪ בשישה שיקים, בעוד הנאשם התחייב להשיב לה את הסכום במזומן בכל עשירי לחודש, אך לא עשה כן.

במועד סמוך, פנה הנאשם לרותי והציע לה לרכוש דירה מחברת "עמידר", תוך שהציג מצג שווא לפיה יכול לסייע לה בקבלת הדירה. הנאשם אף שלח לרותי תמונות של דירה וטען כי זו מתפנה בקרוב. הנאשם דרש 6,200 ₪ במזומן תמורת הסיוע ורותי נענתה לבקשתו ושילמה לו את הכסף.

ביום 25.9.16 התקשר הנאשם לרותי וביקש הלוואה בסך של 2,600 ₪, בתמורה מסר הנאשם לרותי המחאה על סך 14,680 ₪ משוכה על שם "גאנדי יסניק" וטען כי מדובר בהמחאה שקיבלה אחייניתו, כי יש לה כסוי וכי ההמחאה תשמש עירבון לכל חובותיו כלפיה, רותי נענתה לבקשתו. ביום 26.9.16 הפקידה רותי את השיק, אך הוא חזר.

במעשיו המתוארים באישום זה, קיבל הנאשם במרמה מרותי סך של 18,279 ₪.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, עובר ליום 01.07.15 החל הנאשם להתכתב עם ישראל עזר (להלן:

עמוד 2

"ישראל") ברשת ה"פייסבוק". ישראל שיתף את הנאשם בחובות שיש לו בהוצאה לפועל וסיפר לו כי בעקבות חובות אלו נשלל רישיון הנהיגה שלו. הנאשם הציג מצג שווא לפיו יכול לסייע לישראל במחיקת חובות ובקבלת רישיון הנהיגה בחזרה ודרש 10,000 ₪ עבור סיוע זה. השניים נפגשו בביתו של הנאשם, במועד זה הסביר ישראל כי אין לו את מלוא הסכום והעביר סך של 5,000 ₪ במזומן לנאשם, בעוד שהתחייב להעביר את שאר הסכום בסוף הטיפול בחובותיו. בחלוף מספר ימים התקשר הנאשם לישראל וביקש את יתרת הסכום ואילו ישראל השיב כי אין ברשותו את מלוא הסכום והעביר באמצעות בנק הדואר סך של 750 ₪.

בהתאם לעובדות האישום הרביעי, עובר ליום 23.07.2015, נוצר קשר בין הנאשם לעדיאל וייס (להלן: "עדיאל"), במסגרתו הציג הנאשם מצג שווא לפיו יש לו הקצאה של חדרים בבית מלון באילת בהנחה משמעותית, הוא אינו יכול לנסוע כי מצוי בשנת אבל, ולכן הציע לעדיאל לנסוע במקומו. הנאשם טען כי עלות המלון היא 2,000 ₪, וכי על עדיאל לשלם מחצית מהסכום לנאשם במזומן ואת היתרה בהגיעו לבית המלון. עדיאל העביר לנאשם סך של 850 ₪ במזומן, באמצעות בנק הדואר. בהמשך, ביקש עדיאל לבטל את העסקה והנאשם הודיע לו כי זה בלתי אפשרי וכי הכסף שהעביר ישמש כדמי ביטול, כל זאת בידעו שאין הדבר נכון.

בהתאם לעובדות האישום החמישי, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, היה לאנג'לה פוזיילוב (להלן: "אנג'לה") חוב לבנק הפועלים בסך של 80000 ₪ (הכולל קרן וכן תשלום פיגורים וריביות). עובר ליום 29.09.2015 נתקלה אנג'לה במודעה ברשת ה"פייסבוק" של חברה העוסקת במחיקת חובות לבנקים. אנג'לה הגיבה למודעה, ובסמוך לאחר תגובתה יצר עמה הנאשם קשר באמצעות רשת ה"פייסבוק". הנאשם הציג לאנג'לה מצג שווא לפיו תמורת 5,000 ₪ הוא יכול למחוק את חובותיה ללא הריביות ותוספות הפיגורים שהצטברו, כך שבפועל תשלם את סכום קרן החוב בלבד. אנג'לה נענתה להצעת הנאשם והעבירה לו סך כולל של 5,000 ₪. בסמוך לאחר קבלת הכסף ניתק הנאשם קשר עם אנג'לה.

בהתאם לעובדות האישום השישי, הנאשם היה חבר בקבוצת "וואטס אפ" בשם "מוקד חסד נטו", אשר תכליתה הוא סיוע לאנשים במצוקה. עובר ליום 21.02.2016, הציג הנאשם מצג שווא בקבוצה, לפיו יכול לרכוש מוצרי חשמל חדשים ב-60% הנחה. שרית פיין, שהייתה חברה בקבוצה, פנתה אל הנאשם וביקשה הצעת מחיר למוצרי חשמל שרצתה לרכוש למשפחה נזקקת ולטאבלט עבור ילד שחוגג בר-מצווה. הנאשם הציג מצג שווא לפיו יכול לרכוש מכונת כביסה ב - 1170 ₪ והציע לשלם מחצית מסכום הטאבלט בעצמו, באופן שיועברו לו 600 ₪ נוספים עבור הטאבלט. בהמשך לזאת, העביר בעלה של הגב' פיין לנאשם 1,770 ₪, ברם לא קיבל דבר.

בהתאם לעובדות האישום השביעי, עובר ליום 18.08.2015 פנה הנאשם אל שרון תשבי באמצעות רשת ה"פייסבוק" וביקש להכיר אותה, האחרונה השיבה כי משפצת את בית הוריה, בו היא מתגוררת ביחידת דוור, ואינה פנויה להיפגש. הנאשם הציג מצג שווא לפיו "יש לו קשרים בעיריית אור עקיבא" ויכול לקדם מתן אישורים לבית הוריה. הנאשם אף הגיע לבית הוריה של שרון, פגש באימה (מלכה) ודרש סכומים שונים עבור הסיוע שהציע. הנאשם קיבל ממלכה סכומי כסף שונים, באמצעות העברה בנקאית מבנק הדואר ובמזומן.

במקביל, העבירה שרון לנאשם סך של 1,100 ₪ דרך בנק הדואר לרכישת מזגן וסכום נוסף עבור ההובלה, אך לא קיבלה דבר.

בהמשך, סיפרה שרון לנאשם כי מעוניינת למכור את התוכי שלה, מסוג ג'קו, והנאשם ביקש לקנות אותו,

הנאשם אסף את התוכי מביתה של שרון אך לא שילם עבורו דבר.

באחת הפעמים בה היה הנאשם בביתה של מלכה, הבחין במערכת קריוקי. הנאשם סיפר לשרון שלבתו יש יום-הולדת וביקש להשאיל את מערכת הקריוקי, האחרונה נענתה לבקשתו, אך הנאשם לא השיב אותה לבעליה.

בהתאם לעובדות האישום השמיני, בחודש אוקטובר 2016, עת עבד הנאשם בחנות "זברה" בקניון השרון, הכיר את דיאנה טקצנקו (להלן: "דיאנה"), אשר עבדה בפיצרייה בקניון. הנאשם הציג מצג שווא לפיו יש לו חבר אשר מוכר טלפונים סלולריים במחיר מוזל של 2,200 ₪. בהמשך, העבירה דיאנה לנאשם סך של 6,600 ₪ במזומן עבור שלושה מכשירים. הנאשם לא מסר את הטלפונים לדיאנה חרף פניות חוזרות ונשנות.

בהתאם לעובדות האישום התשיעי, במהלך חודש יוני 2016, בעקבות פרסום ברשת ה"פייסבוק" על הפלגות במחירים אטרקטיביים, אשר בגופו פורסם מספר הטלפון הנייד של הנאשם, יצרה קשר דינה סנגו (להלן: "דינה") עם הנאשם וביקשה להצטרף להפלגה. לבקשת הנאשם, ובעקבות מצג השווא שיצר, העבירה דינה לנאשם סך של 1,600 ₪ עבור ההפלגה, ברם לא קבלה כל תמורה לכספה.

בהתאם לעובדות האישום העשירי, ביום 29.06.2016 פרסמה פרי באיו (להלן: "פרי") מודעה בפורום של המוסד לביטוח לאומי ברשת ה"פייסבוק", שם הביעה טרוניה אודות תשובה שקיבלה מהמוסד לביטוח לאומי, שלא נענתה לבקשתה לקבלת החזרים, לאחר שבנה אושפז לתקופה ממושכת. למחרת, שלח הנאשם הודעה לפרי וטען כי יכול לסייע לה בקבלת החזרים מהביטוח הלאומי, ביודעו שאין הדבר כך. השניים החלו להתכתב ואף שוחחו טלפונית. במהלך השיחות הציג הנאשם מצג שווא, לפיו אם תשלם לו פרי עמלה בסך 2,400 ₪ הוא ידאג לכך שביטוח לאומי יפקיד לה תשלום עבור ימי היעדרותה מן העבודה. למחרת, הגיעה פרי עם בעלה לביתו של הנאשם, שם סיפרה לנאשם על ההיסטוריה הרפואית של בנה, הנאשם סיפר בכזב כי הוא מתכתב עם אדם מהמוסד לביטוח לאומי ועדכן את פרי שהיא זכאית להחזרים מהביטוח הלאומי בגין תוספת נכות לילד ואף להחזרים רטרואקטיביים של חצי שנה. הנאשם דרש עבור הסיוע תשלום כולל של 6,800 ₪. הנאשם הפעיל על פרי לחץ לשלם לו את הסכומים האמורים, על אף הסבריה כי זקוקה לכסף עבור מזון לילדיה. בהמשך, הציג הנאשם בפני פרי מצג שווא לפיו בנו נפטר לאחר שעבר תאונת דרכים קשה ואושפז במצב אנוש. הנאשם קיבל במרמה מפרי סך כולל של 7,000 ₪.

בהתאם לעובדות אישום האחד עשר, ביום 18/07/2016 פנתה אלינור ווסנר (להלן: "אלינור") לנאשם, וזאת לאחר שפרי באיו סיפרה לה אודות הסיוע שהציע לה הנאשם מול המוסד לביטוח לאומי. אלינור פנתה לנאשם בבקשה לסיוע בשיפור התנאים הסוציאליים שמקבל אביה מביטוח לאומי. הנאשם הציג לאלינור מצג שווא לפיו יכול לסייע לאביה להשיב לעצמו את קצבת הניידות ואף לקבל החזר תשלומים רטרואקטיבי מן המוסד לביטוח לאומי. עוד טען הנאשם, כי יכול לדאוג לאביה של אלינור לקבלת דירת עמידר, כל זאת ביודעו שאין הדברים נכונים. בהסתמך על מצג השווא העבירה אלינור לנאשם סך של 9,350 ₪. במהלך חודש אוגוסט הציג הנאשם מצג שווא נוסף, לפיו יכול לסייע לאלינור בקבלת הכרה כ"תושב חוזר" וביקש תשלום של 3,250 ₪ עבור כך. אלינור העבירה את הסכום האמור לנאשם, ובסה"כ העבירה לנאשם סך כולל של 12,600 ₪.

בהתאם לעובדות האישום השניים עשר, עובר ליום 14/04/2016 החלו הנאשם ואור אנדראסי (להלן: "אור") להתכתב ברשת ה"פייסבוק". אור סיפרה לנאשם כי בקשתה להלוואה מבנק המזרחי נדחתה. הנאשם

הציג מצג שווא לפיו יש לו חבר שעובד באותו הבנק אשר ידאג להסדיר את מתן ההלוואה וזאת תמורת סכומי כסף שונים. בהתבסס על מצג השווא, העבירה אור לנאשם סך של 7,100 ₪.

בהתאם לעובדות האישום השלושה עשר, ביום 13/02/2011 נדון הנאשם בבית משפט לתעבורה ל-8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הגיש ערעור לביהמ"ש המחוזי, אך לא התייצב לדין בערעור. ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו והורה על התייצבותו למאסר ביום 01/08/2011. ביום 14/07/2011 הגיש הנאשם בקשה לביטול פסק דין ובקשתו נדחתה. על אף האמור, לא התייצב הנאשם לריצוי מאסרו מאז יום 1.8.11 ועד לתאריך 22.1.17.

3. בת"פ 35817-09-15 (שלום נתניה) - הורשע הנאשם בעבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (מספר עבירות), עבירות לפי סעיף 415 סיפא, לחוק העונשין תשל"ז - 1977; ניסיון לקבלת דבר במרמה, עבירה לפי 415 סיפא + 25 לחוק העונשין; התחזות כאדם אחר, עבירה לפי סעיף 441 לחוק העונשין; הונאה בכרטיס חיוב (שתי עבירות) עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986; קבלת דבר במרמה (מספר עבירות), עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין; הדחה בחקירה באיומים, עבירה לפי סעיף 245 ב' לחוק העונשין; איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; זיוף (ריבוי עבירות), עבירות לפי סעיף 418 לחוק העונשין; גניבה (2 עבירות), עבירות לפי סעיף 384 לחוק העונשין;

כתב האישום המתוקן בשנית במ/3 אוחז עשרה אישומים;

בהתאם לעובדות האישום הראשון, עובר ליום 16/09/2014 יצר הנאשם קשר הנאשם עם סיוון ביטון. במסגרת ההתקשרות ביניהם, סיפרה סיוון לנאשם כי היא מעוניינת לטוס לארצות הברית אך גילתה כי אשרת הכניסה שלה לא בתוקף. הנאשם טען בכזב כי יש לו מכר בשגרירות ארה"ב אשר יכול לסייע לסיוון בהנפקה מהירה של האשרה. בהתבסס על האמור, מסרה המתלוננת לנאשם את פרטי כרטיס האשראי שלה ואת מספר תעודת הזהות שלה בכדי שימשוך כ-700 ₪ במזומן וישלם למכר עבור הנפקת האשרה. הנאשם ביצע מספר עסקאות בכרטיס האשראי של המתלוננת, ללא ידיעתה, בחלקן תוך התחזות לאדם אחר, וקיבל במרמה סכום כולל של כ-5,179 ₪. הנאשם אף ניסה לבצע עסקה נוספת לרכישת שני מכשירים סלולריים, אך עורר את חשדן של עובדות בית העסק, אשר יצרו קשר עם סיוון ועדכנו אותה באמור.

בהתאם לעובדות האישום השני, עובר ליום 11.08.2014 החל הנאשם להתכתב עם אישה בשם בטי, במסגרת השיחות טען הנאשם בכזב כי באפשרותו למכור מכשירים סלולריים עם תעודת אחריות וקבלה של חברת "סלקום" במחיר מוזל. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קישרה בטי בין הנאשם לגדעון לוי, כיוון שידעה כי האחרון מעוניין לרכוש מכשירים סלולריים. ביום 11.08.2014 נפגשו הנאשם וגדעון בסמוך לסניף "סלקום" בנתניה, גדעון העביר לנאשם 2,900 ₪ במזומן וביקש לרכוש שני מכשירים סלולריים. הנאשם טען כי הוא נכנס למחסן כדי להביא לגדעון את המכשירים, אך לא חזר לגדעון ולא סיפק לו את המכשירים.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, עובר ליום 04/08/2014, סיפר הנאשם בכזב לברק יצחקי, אותו הכיר הנאשם כמאבטח בסניף הרווחה בנתניה, כי יכול למכור לו ציוד הגברה באופן פרטי. ברק שלם לנאשם 900 ₪ עבור מיקסר ושני מקרופונים אך לא קיבל דבר בתמורה.

בהתאם לעובדות האישום הרביעי, עובר ליום 02/06/2014 פרסם קטין יליד שנת 2000 מודעה ברשת "הפייסבוק", לפיה הוא מעוניין לתקן את מסך המכשיר הנייד שלו במחיר מוזל. הנאשם יצר קשר עם הקטין וסיפר לו כי אחיו מנהל מעבדה ב"סלקום" ויכול לבצע את התיקון בעלות של 80 ₪. ביום 05.06.2014 פגש הקטין את הנאשם ומסר לו את המכשיר במטרה שיתקנו, אך הנאשם לקח את המכשיר ולא החזיר אותו לידי הקטין.

בהתאם לעובדות האישום החמישי, ביום 28.01.2014 בסביבות השעה 07:00, עת עבד אחמד זידאן (להלן: "אחמד") בטאטוא רחובות בנתניה, ניגש אליו הנאשם וטען בכזב כי הוא סוכן של חברת "סלקום" ויכול למכור לו מכשירים במחיר מוזל. על סמך מצג זה, ביום למחרת העביר אחמד סך של 1,000 ₪ לנאשם, והאחרון הבטיח שיספק לו את המכשיר בתוך חצי שעה, אך לא עשה כן. ביום 30.01.2014 פגש אחמד פעם נוספת בנאשם, האחרון הבטיח לספק את המכשיר ואף הציע לאחמד לרכוש מכשיר נוסף בעלות של 800 ₪. אחמד העביר לנאשם 800 ₪ במזומן אך הנאשם לא סיפק כל תמורה.

עובר ליום 06.02.2014, נודע לנאשם, בדרך שאינה ידועה למאשימה, כי המתלונן הגיש נגדו תלונה במשטרה. אז, התקשר הנאשם למתלונן והלין על כך שפנה למשטרה. בהמשך היום, פגש הנאשם באחמד ואמר לו שאם יציג אישור על ביטול התלונה נגדו הוא יחזיר לו את הכסף. בנוסף, איים הנאשם על אחמד באומרו "אם לא תבטל את התלונה, תראה מה אני אעשה לך".

בהתאם לעובדות האישום השישי, עובר ליום 16.07.2010 ביצע הנאשם עבודות שיפוץ בביתה של תקוה קורן (להלן: "המתלוננת") באבן יהודה. במהלך עבודתו בבית, גנב הנאשם פנקס שיקים השייך למתלוננת. הנאשם זייף 5 שיקים, עליהם חתם בחתימה הנחזית להיות של המתלוננת, בסך כולל של 5,260 ₪ ושילם באמצעותם בבתי עסק שונים.

בהתאם לעובדות האישום השביעי, עובר ליום 20/11/2014 פרסמה שני יבגניה שרגורודסקי הודעה ברשת "הפייסבוק" לפיה היא מעוניינת לרכוש תכולה של בית מיד שנייה. הנאשם פנה אל המתלוננת, תוך שהזדהה בכזב בשם 'אבי בר' והציע לה לרכוש תכולת בית, הנאשם אף שלח למתלוננת תמונות של חלק מן הפריטים וטען כי עלייה למחרת כי ישנו אדם נוסף שהתעניין ברכישתם. המתלוננת נענתה להצעתו ובהמשך היום, העבירה סך של 300 ₪ במזומן לחשבון הדואר של הנאשם. ביום 21/11/2014 העבירה המתלוננת 2,200 ₪ במזומן לחשבון הדואר של הנאשם וביום 23/11/2014 העבירה המתלוננת סך של 830 ₪ במזומן באמצעות חשבון בנק הדואר.

בהמשך, טען הנאשם בכזב כי יכול לסייע בהובלת הפריטים באמצעות חברת הובלות ללא צורך בתשלום נוסף, המתלוננת אף ביקשה להוביל ריהוט נוסף באמצעות החברה והנאשם טען שיהיה עליה להוסיף 400 ₪ עבור התוספת. בהמשך, ביקשה המתלוננת לבטל את ההובלה והנאשם טען בכזב כי שילם את הסכום לחברת הובלות ודרש ממנה להשיב לו את הסכום. לאור האמור, ביום 26.11.2014 העבירה המתלוננת סך של 400 ₪ במזומן באמצעות הדואר לחשבון הנאשם. הנאשם מסר למתלוננת מספר טלפון נוסף שהיה בשימוש וטען כי זהו מספר הטלפון של החברה.

ביום 10/12/2014 כתב הנאשם למתלוננת שיהיה עליה לשלם עבור ההובלה סך של 1,000 ₪, והמתלוננת עשתה כן וביום 12/12/2014 העבירה את הסכום לחשבון הנאשם.

סך הכל קיבל הנאשם מידי המתלוננת במרמה סכום של 4760 ₪.

בהתאם לעובדות האישום השמיני, ביום 25/07/2012 חתם הנאשם על חוזה שכירות, בנוגע לדירה ברחוב רופין 6 בנתניה, עם המשכיר דניאל סינואני, באמצעות האפוטרופוס מר עזריה סיני. בהתאם לעובדות ההסכם, השכירות חלה מיום 01/08/2012 ולמשך שנה. הדירה הושכרה עם תכולה, כדלקמן: שני מזגנים, שני מקררים, מכונת כביסה, מייבש כביסה, מיקרוגל, גז, תנור אפייה, ספה 2+3, שולחן סלון, מזנון, ארון בגדים, מיטה וטלוויזיה.

עובר ליום 30/11/2012 פירק הנאשם את המזגנים ומכר אותם, ללא ידיעתו או אישורו של המשכיר.

ביום 30/03/2013 פינה הנאשם את הדירה וגנב את התכולה שהייתה בה.

בהתאם לעובדות האישום התשיעי, ביום 21/09/2014 פנה הנאשם אל יוסף אלקובי (להלן: "המתלונן"), לאחר שהאחרון פרסם מכשיר פלאפון למכירה וביקש לרכוש את המכשיר. הנאשם והמתלונן ביצעו את העסקה דרך דואר ישראל. ביום 28/09/2014 הציע הנאשם למתלונן לרכוש ממנו שלושה מכשירים סלולריים בתמורה ל-3,000 ₪ והמתלונן נענה להצעה. ביום למחרת, בשעה 16:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לסניף הדואר ושלח למתלונן את החבילה ומסר לו את מספר המשלוח, הנאשם אף נתן למתלונן לשוחח עם פקידת הדואר אשר ארזה את המשלוח, והיא אישרה למתלונן בשיחה כי המשלוח מכיל את המכשירים. במקביל, הגיע המתלונן לסניף הדואר בצפת, ולאחר ששוכנע שהמכשירים נשלחו אליו, העביר לנאשם באמצעות שירות "מזומן בזמן" סך של 3,000 ₪.

למחרת, הגיע הנאשם לסניף הדואר בשעות הבוקר וטען בפני פקידי הדואר כי התחרט ורוצה לבטל את המשלוח. משגילה על כך המתלונן, מסר לו הנאשם כי מדובר באדם אחר אשר גנב את המשלוח. בפועל, לא קיבל המתלונן דבר תמורת כספו.

בהתאם לעובדות האישום העשירי, עובר ליום 29/03/2016, פורסם ברשת ה"פייסבוק" פוסט בנושא סיוע בהשבת רישיון נהיגה. ראיך ח'טיב (להלן: "המתלונן") הגיב לפוסט ורשם את מספר הטלפון שלו.

בהמשך היום, שלח הנאשם הודעת טקסט למתלונן והציע לעזור לו בכל בעיה שיש לו עם רישיון הנהיגה. המתלונן הסביר לנאשם כי רישיונו נפסל מטעם משרד הרישוי בשל חוב להוצאה לפועל והנאשם טען כי יכול לסייע לו. בהמשך, שוחח הנאשם עם המתלונן, תוך שהתחזה לעורך דין, וטען כי כבר למחרת יוכל להשיב למתלונן את רישיונו.

לאור מצג השווא של הנאשם, ביום 11/04/2016 בשעה 08:23, העביר המתלונן לנאשם סך של 1,800 ₪ באמצעות "מזומן בזמן" בדואר ישראל. הנאשם לא סייע למתלונן לקבל בחזרה את רישיונו ולא השיב לו את כספו.

4. בת"פ 48376-11-15 (שלום נתניה) - הורשע הנאשם בעבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן במ/4, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו הנאשם והגב' אפרת גלם בני זוג החיים ומתגוררים בנפרד. הגב' גלם ומר גילט יוסף סרמוני (להלן: "**המתלונן**") היו בני זוג ולהם ילד משותף.

ביום 20.04.2015 בשעה 15:58 או בסמוך לכך, שלח הנאשם הודעת טקסט למכשיר הטלפון הנייד של המתלונן וכתב "ד". מיד ובסמוך, עת התקשר המתלונן לנייד של הנאשם כדי לברר מיהו, שלח הנאשם הודעה למכשיר של המתלונן וכתב: "פגעת בבן אדם הלא נכון תהיה בריא", וכן: "שמור על עצמך, תהיה בריא".

בהמשך, בשעה 16:32 לערך, שלח הנאשם הודעה נוספת לטלפון של המתלונן וכתב: "אני שומר עליי תהיה בטוח ושומרים עליי. אתה עוד תסבול סבל שלא תדע מאיפה יגיע אלייך. אני אוהב גברים מימין נקבה שמור על עצמך". וכן: "אני גבר יותר מימך אתה. תראה מה זה גבר י'פחדן י'נמושה אחד מה שעשו לך. לפניי שלושה שבועות זה כלום מה שאני מאישית יעשה לך".

5. בת"פ 57926-02-17 (שלום קרית גת) - הורשע הנאשם בעבירה של גניבת כרטיס חיוב, עבירה לפי סעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986 ובעשר עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, עבירות לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב.

בהתאם לאמור בכתב האישום במ/5, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום הנאשם כרטיס אשראי השייך לשחר בר שישת (להלן: "**המתלונן**") וזאת ללא ידיעת המתלונן וללא הסכמתו. הנאשם השתמש בכרטיס החיוב האמור 10 פעמים, ללא הסכמת המתלונן, כדלקמן:

בתחילת חודש נובמבר 2014, פגשה ברכה ברקו באקראי את הנאשם בגן משחקים בנתניה. במהלך הפגישה, סיפרה ברכה לנאשם כי יש לה חוב בעירייה בסך 934 ₪ ואילו הנאשם אמר כי יכול לסדר לה הנחה וביקש ממנה להביא לו סך של 1,400 ₪ במזומן ואת הודעת תשלום החוב. ברכה עשתה כן והנאשם שילם את חובה לעירייה באמצעות כרטיס האשראי של המתלונן.

בסמוך לחודש ינואר 2015 הכיר הנאשם דרך הרשת החברתית "פייסבוק" את חגית, המנהלת קבוצה למען עזרה לנזקקים. חגית הכירה לנאשם את אפרת, תושבת אשדוד, אשר נמצאת בקשיים כלכליים. אפרת והנאשם החלו לשוחח ברשת "פייסבוק" ובהמשך באמצעות הטלפון. במהלך שיחות אלה העביר הנאשם לאפרת את מספר כרטיס החיוב של המתלונן, תוקפו ומספר תעודת הזהות של המתלונן והורה לאפרת לעשות קניות באמצעותו. אפרת ביצעה מספר רכישות באמצעות כרטיס האשראי בסך כולל של כ-4,670 ₪.

הסדר הטיעון ותמצית טענות הצדדים:

6. באי כוח הצדדים הציגו בפני בית המשפט הסדר טיעון, במסגרתו עתרו במשותף להשית על הנאשם, בגין כלל העבירות בהן הורשע בארבעת כתבי האישום, עונש מאסר בן 33 חודשים, לצד עונש של מאסר מותנה. עונש המאסר בפועל כולל בחובו הפעלת מאסר מותנה, בן 4 חודשים, שתלוי ועומד כנגד הנאשם מת"פ 13878-12-12 (שלום אילת) בגין עבירת איומים. עוד נטלה בחשבון במסגרת ההסדר העובדה כי הנאשם מרצה עונש מאסר של 8 חודשים בתיק תעבורה. עוד בקשו הצדדים, כי מעונש המאסר בפועל ינוכו ימי מעצרו של הנאשם בתיק העיקרי מתאריך 22.1.17, וכן כי ינוכו ימי מעצר בתיקים הנוספים, בין התאריכים 30.04.2015-04.05.2015 ובין התאריכים 01.10.2014-08.10.2014. שאלת הפיצוי נותרה במחלוקת בין הצדדים והטיעון בסוגיה זו היה פתוח.

7. מטיעוני הצדדים ומן הדיונים שהתקיימו בפניי במהלך הגישור, ניתן ללמוד כי בבסיס הסדר הטיעון עומדים הטעמים הבאים: הודאת הנאשם בכלל העבירות שיוחסו לו בארבעת כתבי האישום, בדגש על שני תיקי המרמה, ללא צורך בשמיעת הוכחות, חסכה זמן שיפוטי ניכר של מספר מותבים וכן חסכה מזמנם של עדי תביעה רבים ביותר; עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ואינו כולל עבירות מרמה; התחשבות בקשיים ראייתיים בהוכחת חלק מן האישומים ובעובדה שכתבי האישום העיקריים מותנו ותוקנו לקולה; התחשבות במצבו האישי, הנפשי והכלכלי של הנאשם ובעובדה שהוא נתון במעצר מזה תקופה מהותית. בהקשר זה, יצוין כי הנאשם גרוש ואב לשלושה ילדים קטינים, כיום משתכרת משפחתו מהבטחת הכנסה ומקצבאות הביטוח הלאומי.

באשר לעבירה של בריחה ממשמורת חוקית אעיר, כי שיקול נוסף אשר נלקח בחשבון, כרוך בעובדה שלאורך התקופה בה נמנע הנאשם מלהתייבב לריצוי מאסרו בתיק התעבורה, נחקר הנאשם פעמים מספר בתחנות משטרה שונות, וחרף זאת לא פעלו רשויות האכיפה על מנת לעצרו ולהעבירו למשמורת חוקית, בהתאם לפסק הדין.

8. באשר לסוגיית הפיצוי, טען בא כוח המאשימה, כי הנאשם ניצל את האמון שניתן בו על ידי המתלוננים בתיקים השונים, במספר רב של הזדמנויות, לאורך תקופה ארוכה, כאשר קיבל במרמה סך כולל של כ- 88,000 ₪. התובע גרס כי על הנאשם לפצות כל מתלונן בגובה הנזק שנגרם לו וכן ביקש להשית פיצוי בגין עבירת האיומים. התביעה לא התייחסה בטיעוניה להבדלים בין סוגי המרמה ונפגעי העבירה השונים ולא הציגה בפני בית המשפט נתונים הנוגעים לנזק הקונקרטי שנגרם בפועל ביחס לחלק מן האישומים, בדגש על אלו שבוצעו באמצעות כרטיסי אשראי. כך, למשל, אין בידי בית המשפט מידע האם המתלוננים התכחשו לעסקאות וקבלו את כספם חזרה מחברות האשראי.

9. באת כוח הנאשם הדגישה בטיעוניה כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד, אשר עצור לראשונה בחייו מזה כ- 9 חודשים. הנאשם לא ריצה בעבר עונש של מאסר בפועל וכעת עתיד לרצות עונש מאסר מהותי מאחורי סורג ובריה. עוד נטען, כי לאחרונה התגרש הנאשם מאשתו, באופן המקשה ביותר על ריצוי מעצרו ומאסרו, שכן הוא לא זוכה לתמיכה משפחתית וכלכלית. משפחת הנאשם הגיעה לפת לחם והמצב הוביל להתדרדרות במצבו הנפשי של הנאשם, עד כדי צורך בטיפול סוציאלי ופסיכיאטרי. עוד בקשה הסנגורית לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו במכלול התיקים, את חרטתו ואת שיתוף הפעולה שלו בחקירה.

לגישת ההגנה, עצם מאסרו של הנאשם מהווה תשלום חובו לחברה ולמתלוננים, והפיצוי לא נועד על מנת להשיב את מצבם של נפגעי העבירה לקדמותו, כמקובל בהליכים אזרחיים. עוד טענה הסנגורית, כי יש ליתן משקל בעניין שאלת הפיצוי, לעובדה שבתיק העיקרי לא פנו המתלוננים מיוזמתם למשטרה, למעט המתלוננת באישום הראשון. לגישת ההגנה, אין לפצות את המתלוננים אשר פנו אל הנאשם במטרה שיייע להם בקבלת זכויות מן המוסד לביטוח לאומי או בקבלת הקלות מול הוצאה לפועל ובנקים, שכן עצם הפנייה לנאשם מגלמת בחובה נכונות של אותם מתלוננים לנהוג במרמה ולא בדרך המקובלת כלפי המוסדות הנוגעים לעניין.

הוסיפה באת כוח הנאשם וטענה, כי מצבו הכלכלי של הנאשם הנו בכי רע וכי לא יעלה בידו לשלם סכומי פיצוי משמעותיים. נוכח מכלול השיקולים, עתרה הסנגורית לגזור על הנאשם פיצוי סמלי וככל שייפסק פיצוי מעבר לכך, לפרוש את תשלום הפיצוי לאחר שחרור הנאשם ממאסרו.

10. בדברו האחרון, ביקש הנאשם להתנצל על שעשה וטען כי עשה את העבירות מחוסר ברירה. הנאשם אף ביקש

להשתלב בטיפול בזמן מאסרו, זאת במטרה למנוע הישנות עבירות דומות מצדו.

דין והכרעה-

11. מעשיו של הנאשם כעורים ומשקפים פגיעה מהותית ומתמשכת בערכים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם. לאורך תקופה של כשנתיים ימים, לא היסס הנאשם לרמות אנשים שונים, אשר נתנו בו אמון, בדרכים מגוונות, תוך שקיבל במרמה סכום כולל של כ- 103018 ₪. נסיבה לחומרה יש לראות בכך שבחלק לא מבוטל מן המקרים, בחר הנאשם להונות במעשיו אנשים הנתונים במצוקה, מחמת חולי, חובות או מצב אישי ומשפחתי קשה, שלהם או של קרוביהם. הנאשם לא היסס לרמות קטין (האישום הרביעי בבמ/3), אנשים המצויים בעצמם במצב כלכלי קשה (האישום החמישי בבמ/3) או אנשים אשר בקשו לפעול לטובת משפחות נזקקות (האישום השישי בבמ/2). נסיבה נוספת לחומרה יש לראות בעובדה שהנאשם אינו בוחל בנקיטה באיומים, לשם קידום מטרותיו. אין מדובר, בהקשר זה, במעידה חד פעמית מצדו של הנאשם, שכן הנאשם איים על אדם שהיה מצוי בזוגיות עם בת זוגו לשעבר ובנוסף, איים על אחד מקורבנות המרמה שלו לבל יפנה למשטרה (האישום החמישי בבמ/3). שפל מוסרי הראוי לציון מצוי בעובדה שעל מנת לרמות את קורבנות העבירה ולהרחיקם מן הכספים שהעבירו לנאשם, לא היסס הנאשם אפילו להציג מצג שווא לפיו בנו הקטין אושפז במצב אנוש, ולאחר מכן נפטר בבית החולים. פרט לנזק הכלכלי שגרמו מעשיו של הנאשם, נקל לשער כי נלוו לעבירות גם תחושות קשות של אובדן אמון ועגמת נפש מצד נפגעי העבירה של הנאשם. עוד אוסיף, כי בשים לב לכך שחלק מהעבירות בוצעו תוך שימוש בכרטיסי אשראי, קיימת אף פגיעה בחיי המסחר התקינים ובאמון הדרוש לשם השימוש בכרטיסי האשראי כחלק מן התרבות הכלכלית.

12. לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות, בעבירה של איומים (משנת 2013) ובעבירה של פריצה לרכב (משנת 2009). הנאשם לא ריצה, טרם מעצרו, עונשי מאסר בפועל.

13. הפסיקה הנוגעת לעבירות בהן הורשע הנאשם רבה ומגוונת, כאשר בגין עבירות מרמה, מן הסוג ובכמות בהן הורשע הנאשם, נגזרים עונשי מאסר בפועל לתקופות מהותיות. בחינה של הפסיקה, הנוגעת לגזרי דין שנתנו בגין עבירות דומות, מצביעה על כך שהעונש, אליו עותרים הצדדים, בעניינו של הנאשם, מתיישב עם הרף התחתון של רמת הענישה הנהוגה במקרים דומים.

14. לאחר שבחנתי את הסדר הטיעון, בהתאם לאמות המידה המעוגנות כיום בסעיפים 40א-40ט לחוק העונשין, כמפורט מעלה, ולאחר שנתתי דעתי, לצד זאת, לנימוקים כבדי המשקל אשר עמדו בבסיס ההגעה להסדר הטיעון ואשר תוארו בסעיף 7 לפסק הדין, באתי לכלל מסקנה כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים בנוגע לעונש המאסר בפועל, מאזן בצורה ראויה בין האינטרס הציבורי לבין טובת ההנאה שהוענקה לנאשם וכי ניתן ליישבו עם מתחם העונש ההולם, אף אם ברף הנמוך שלו. בהמשך לזאת, אאמץ את ההסכמה אליה הגיעו הצדדים, באשר לעונש המאסר בפועל שיוטל על הנאשם.

סוגיית הפיצוי-

15. טרם פנייה לגזירת הדין בשאלת הפיצויים בהם יחויב הנאשם, יש להקדים הערות מספר, שתכליתן הצבת המסגרת הנורמטיבית והדיונית להכרעה בסוגיה שבמחלוקת.

16. עמדת ההגנה בתיק דנן, הנה שתכלית הפיצויים בהתאם לחוק העונשין היא להוות מרכיב עונשי נוסף בגין ביצוע העבירות, בעוד שאת הטבת הנזק על המתלוננים לבקש במסגרת הליכים אזרחיים. בהמשך לזאת, ונוכח תקופת המאסר שתיגזר על הנאשם, עותרת ההגנה להסתפק במקרה דנן, בפיצוי ברף הנמוך. אין בידי לקבלת את עמדת ההגנה בנוגע לתכלית הפיצויים בהתאם לסעיף 77 לחוק העונשין.

ברע"פ 9727/05 פלוני נ' מ"י (8.8.07, פורסם בנבו) ציין בית המשפט העליון כי שאלת מהותו של הפיצוי הנפסק לפי סעיף 77 הנ"ל אינה שאלה פשוטה כלל ועיקר. לצד זאת, נקבע כי "תכליתו המידית של הפיצוי הקבוע בסעיף 77 לחוק - העולה בבירור מלשון הסעיף - הינה פיצוי הנפגע בגין מעשה עבירה שגרם לו נזק או סבל, פיצוי שמהותו בדין האזרחי. הוראת החוק קובעת במפורש כי הפיצוי הינו בגין "הנזק או הסבל שנגרמו" לנפגע, וכי קביעת הפיצוי תיעשה לפי "ערך הנזק או הסבל שנגרמו". **עולה, אפוא, מכך, כי חיוב הנאשם בתשלום לנפגע אינו מהווה "עונש" בגין עצם ביצועה של עבירה, אלא "פיצוי" אזרחי במהותו, בגין הנזק שנגרם לנפגע עקב מעשה העבירה**" (הדגשה שלי - ה.ר.ש., סעיף 12 לפס"ד).

עוד קבעה כב' הנשיאה בייניש כדלקמן:

"ניכר, כי נקודת המוצא המשותפת לכל הינה, כי בין אם מדובר בהוראה עונשית על-פי טיבה ובין אם בהוראה אזרחית עסקינן, הרי שנועדה היא, בראש ובראשונה, לסייע לקורבנות העבירה, ולהקל עליהם את מסלול שיקומם. על כן, בבואנו לפרש וליישם את הוראת סעיף 77 לחוק, תאיר גם תכלית זו את דרכנו השיפוטית" (סעיף 15 לפס"ד).

וכן:

"לסמכות הפיצוי לפי סעיף 77 תכליות חשובות נוספות, ובהן: מתן סעד מידי לנפגע מבלי שייאלץ להמתין עד לסיומם של ההליכים האזרחיים בעניינו, אשר עלולים להתמשך על-פני שנים ארוכות; הכרה חברתית בסבלו של הנפגע ושיתופו, במידת מה, בהליך הפלילי המתנהל נגד תוקפו; ואף קיים בו יסוד של היטהרות לעברייני עצמו, שכן חיובו בפיצוי לטובת קורבנו עשוי לתרום לשיקומו (ראו פרשת אסף, בעמ' 465). תכלית נוספת אותה משרת הדין בפיצוי האזרחי לנפגע אגב הכרעת הדין בנושא הפלילי, הינה העלאת מעמדו של קורבן העבירה בהליך הפלילי, כחלק מהמגמה ההולכת ומתעצמת בעת האחרונה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרתו" (סעיף 19 לפס"ד).

17. בהתאם להלכה הפסוקה, פסיקת הפיצוי נועדה אם כן, בראש ובראשונה, לסייע לקורבנות העבירה בתיקון נזקם ואין לראותה כמרכיב עונשי גרידא. בקביעת סכום הפיצויים לנפגעי העבירה, אתן את הדעת לתיקון הנזק שנגרם לקורבנות העבירה, לרבות הצורך בהכרה בעגמת הנפש ובפגיעה באמון שנגרמו להם. לצד זאת, יוער כי בחלק מן האישומים בכתבי האישום המתוקנים לא ציינה המאשימה את סכומי הנזק הנטענים, ואין לבית המשפט אלא את הנתונים שהובאו בפניו במסגרת עובדות כתבי האישום. נתונים חשובים נוספים חסרים, כפי שצוין קודם לכן, לצורך חישוב הפיצויים, כדוגמת נתונים בדבר השבת כספים שנגבו בכרטיסי האשראי של חלק מהמתלוננים ע"י חברות האשראי. התביעה לא הציגה בפני בית המשפט הצהרות נפגע עבירה כלשהן באשר לנזקים שנגרמו כתוצאה ממעשי הנאשם. בהיעדר מידע מבוסס לגבי מתלוננים שלא פוצו בגין הנזק שנגרם להם ע"י חברות האשראי, לא אשית על הנאשם פיצוי

בגין מתלוננים אלו.

לצד הצורך בתיקון נזקם של נפגעי העבירה, ונוכח התכליות המורכבות של סעיף 77 לחוק העונשין, יינתן משקל, במכלול השיקולים הנוגעים לפסיקת הפיצויים, אף לנטילת האחריות מצדו של הנאשם, לנסיבותיו האישיות ולעובדה שהנאשם עתיד לרצות עונש מאסר בפועל של 33 חודשים, על כל המשתמע מכך לעניין פגיעת ענישה זו בנאשם ובבני משפחתו.

18. ההגנה בקשה מבית המשפט לקבוע כי חלק מן המתלוננים, בעיקר בכתב האישום במ/2, בקשו למעשה לרמות, יחד עם הנאשם, גופים כגון: המוסד לביטוח לאומי, בנקים או ההוצאה לפועל ולפיכך אין לפצותם בגין הכספים שהעבירו לנאשם, למרות שלא קבלו בגינם תמורה כלשהי.

עיינתי בקפידה בכתבי האישום המתוקנים, ברם לא מצאתי, לגבי מרבית האישומים, כי ניסוח עובדות כתב האישום מצדיק הגעה למסקנה מרחיקת לכת כגון זו המוצעת ע"י ההגנה. בעניין זה יובהר, כי עת עסקינן בקביעת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לאחר הצגת הסדר טיעון וכתב אישום מתוקן, מוגבל ביהמ"ש לעובדות הרשומות בכתב האישום המתוקן ולעובדות שהוסכמו בין הצדדים, ככל שישנן כאלו (ראו דנ"פ 5140/15 בדיר נ' מ"י, 19.11.15, פורסם בנבו, סעיף 20 לפס"ד). בהמשך לזאת, באותם אישומים, בהם בחרו הצדדים להותיר תמציתיות ועמימות רבה בתיאור העובדות, לא ניתן לצפות כי בית המשפט ישלים ויוסיף עובדות, שלא בא זכרן בכתב האישום.

כך, למשל, באישום השני במ/2, נרשם כי הנאשם הציג לרותי מצג שווא לפיו יש לו איש קשר במוסד לביטוח לאומי שיכול לסייע לרותי בקבלת קצבת נכות בשל ניתוח שעברה ובקבלת זכויות עבור אמה ובנה של רותי. לא מתואר בכתב האישום מה, אם בכלל, אמר הנאשם לרותי בנוגע למנגנון אשר במסגרתו יקודמו זכויותיה וזכויות קרוביה ע"י הנאשם. לא נרשם כי הכסף מיועד עבור מרמה אלקטרונית או עבור מתן שוחד לעובד ציבור. ברמה התיאורטית, קיימים גופים אזרחיים שונים המסייעים בקידום קבלת זכויות מן הביטוח הלאומי, בצורה חוקית, וזאת עבור תמורה כספית. משלא נרשמו בעובדות כתב האישום הפרטים הדרושים לצורך קביעה ברורה בדבר נכונות המתלוננת לקדם ביצוע עבירה בעזרת הנאשם, לא ניתן לקבל זאת כהנחת מוצא בנוגע לפסיקת הפיצויים עבור המתלוננת.

בדומה לזאת, באישום השלישי במ/2, נרשם כי הנאשם הציג למתלונן מצג שווא לפיו הוא יכול לסייע לו במחיקת חובות בהוצאה לפועל ובקבלת רישיונו בחזרה. לא נרשם בעובדות כיצד מסר הנאשם למתלונן כי יסייע לו בהשגת המטרה האמורה - האם ישיג עבורו מימון בתנאים נוחים? האם ידאג לפנות בבקשות מתאימות להוצאה לפועל? האם ישחד מישהו כדי למחוק חובות? האם ישיג בדרך של מרמה מחשבתית כלשהי את מחיקת החובות? ברמה התיאורטית, כל האפשרויות פתוחות בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן. בהיעדר מידע, יינתן משקל כלשהו לכך שמנגנון הביצוע נותר עמום ולכך שלא נרשם כי המתלונן דרש לקבל תשובות בנוגע אליו, באופן שיוביל להפחתה מסוימת בסכום הפיצוי, אולם לא מצאתי בסיס לפסיקת פיצוי ברמה סמלית בלבד.

קשיים דומים קיימים בנוגע לתיאור העובדות של האישום החמישי במ/2. הנאשם הציע למתלוננת עזרה במחיקת ריביות ופיגורים בחובותיה לבנק הפועלים, תמורת 5000 ₪. האם מדובר בהסדרת הלוואה בתנאים נוחים וחדשים תוך סילוק ההלוואה הקודמת? האם עסקינן בפנייה חוקית לבנק לויתור על הריביות או שמא בפעולה שעניינה דבר עבירה? הדברים אינם ברורים וחד משמעיים ומשכך אתייחס אליהם בדומה לגישה שתוארה קודם לכן לגבי האישום השלישי במ/2.

אבהיר כי גם בנוגע לאישומים העשירי והאחד עשר לא מצאתי בתיאור העובדתי בכתב האישום במ/2 בסיס מספק לטענת ההגנה לפיה המתלוננות היו שותפות למרמה מתוכננת של הביטוח הלאומי. המתלוננת פרי באיו, אשר בנה אושפז לתקופה ממושכת, הביאה לנאשם מסמכים בנוגע להיסטוריה הרפואית של בנה ולא מן הנמנע שסברה כי הנאשם יקדם בצורה חוקית את ענייניה מול הביטוח הלאומי. הוא הדין באשר למתלוננת אלינור ווסנר, אשר התנהלותה מול הנאשם מתוארת בצמצום באישום האחד עשר.

באשר לאישום השניים עשר במ/2, אציין כי מעובדות כתב האישום עולה שבקשת המתלונן לקבלת הלוואה סורבה ע"י בנק המזרחי וכי הנאשם הציג מצג לפיו יש לו חבר שעובד בבנק האמור ויוכל לסדר הלוואה תמורת 2000 ₪. על פניו, פקידי בנק אינם אמורים לסדר הלוואות ללקוחות תמורת כספים שיועברו אליהם באופן אישי והעובדה שהמתלונן היה נכון לתת את ידו למנגנון ביצוע מעין זה תוביל להפחתת סכום הפיצוי בעניינו.

20. נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 31 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, החל מתאריך 22.1.17 וכן בניכוי ימי מעצר נוספים בין התאריכים 30.04.2015-04.05.2015 ובין התאריכים 01.10.2014-08.10.2014.

אני מפעילה את עונש המאסר המותנה שהושת על הנאשם בת"פ 13878-12-12 (שלום אילת), בן 4 חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר, באופן שסך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל של 33 חודשים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, כמתואר לעיל.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין (לרבות ניסיון), או על כל עבירת מרמה מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע, למעט עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין.

ד. הנאשם יפצה את המתלוננים, בסכום כולל של 72440 ₪, בהתאם לטבלה הבאה:

שם המתלונן	סכום הפיצוי
1 עפרה אדמור	2,730 ₪
2 רותי רוזנברג	12000 ₪
3 ישראל עזר	3000 ₪
4 עדיאל וייס	850 ₪
5 אנג'לה פוזיילוב	3000 ₪
6 שרית פיין	2000 ₪
7 שרון תשבי+ מלכה (אמה)	2000 ₪
8 דיאנה טקצנקו	6,600 ₪
9 דינה סנגו	1,600 ₪

10	פרי באיו	₪ 6,000
11	אלינור ווסנר	₪ 8000
12	אור אנדראסי	₪ 1500
13	גדעון לוי	₪ 2,900
14	ברק יצחקי	₪ 1000
15	הקטין ש.ס. (עד תביעה 10 בבמ/3)	₪ 1000
16	אחמד זידאן	₪ 2000
17	תקוה קורן	₪ 5000
18	שני יבגניה שרגורודסקי	₪ 4,760
19	דניאל סינואני ועזריה סיני	₪ 2500
20	יוסף אלקובי	₪ 3000
21	ראיק ח'טיב	₪ 1,000

סכומי הכסף שיפקידו הנאשם ו/או משפחתו כפיצוי, יועברו למתלוננים בהתאם לפרטים שתמציא המאשימה, בחלוקה לפי חישוב יחסי לשיעור הפיצוי שנפסק לכל אחד מהמתלוננים.

הכספים יופקדו בקופת בית המשפט תוך שנה מיום שחרורו של הנאשם ממאסרו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז.

נוכח דברי הסניגורית, שב"ס ידאג להעברת הנאשם לבדיקת רופא תוך 24 שעות.

בשים לב לסיום ההליך המשפטי ולמתן גזר הדין, מתבקש שב"ס לבחון הפניית הנאשם במהירות האפשרית לאפיק טיפולי בהתאם לנהלים.

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי תשע"ח, 18/10/2017 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

הוקלדעלידיאוריתזיתוני